

Нақдҳо ва баррасиҳо

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари ҳифз ва нашри осори Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

Коди нақд: 17

Мавзӯи нақд:

**Шинохти Ислом; Манобеъи
Ислом; Халифаи Худованд**

Нависандаи нақд:

Исҳоқ Ҳамид

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Нависандаи нақд: Исҳок Ҳамид

Тарихи нақд: 28/10/2015

Баҳси ақлонист ва лузуми он ва ҳамхонӣ бо шариъатро комилан хондам ва баҳсҳои дигар дар дасти мутолиъа аст. Аз инки муқаллид ва тақлидро бозшикофӣ кардаанд бисёр хурсанд шудам ва аммо инки хотимияти Паёмбари Исломо бо имомат васл кардаанд на ақлонӣ ёфтам ва на мувофиқи Қуръон; Ақлонӣ аз инки 11 имом дар даврони кӯтоҳе аз торих меоянд ва мераванд ки ҳеҷ кадом аз он бузургворон, рисолай набигуна бар башарият надоштаанд, ило Ҳусейн (а) ки золимситезиро омӯзиш дод ва пайравонаш мутаъассифона дар маросими азодории он бузургвор, худ зулмпарвар шудаанд. Ҳузур ва зуҳури 11 имом ва қатъи ногаҳонии рисолати ононро муҳолифи адолати Илоҳӣ ёфтам ки бар уммати ҳозир рафтааст ё ки инро шайтанате бар алайҳи Ислом ва ташобеҳ ба силсила маротиби шоҳаншоҳӣ медонам ки муллоён барои худ сохта ва пардохта ва дунёи худро пур кардаанд (дакокин).

Ишора ба ояҳои «وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ» ва оёти муносиби он ҳеҷ гуна исботи зуҳури имом Маҳдиро башорат намедихад, балки бештар насли башар ба тақомули фикрӣ ва ақлонии ӯ аст ки ҷаҳони ояндаро хоҳад сохт ва дину динбозӣ ҳам хотима меёбад (ояҳои «فَطَرْتُ اللَّوَّ الَّذِي فَطَرَ النَّاسَ» муъаяди ин башорат аст) ва ҳазорон ва ва ва-и дигар.

Чи хуб буд ки рӯй дар рӯй ин баҳс идома медошт.

Посух ба нақди шумораи: 3

Тарихи посух ба нақд: 29/10/2015

Бародари арҷманд!

Ба назар мерасад ки шумо ба далили адами мутолиъаи комил ва муназзами китоби <<Бозгашт ба Ислом>> аз як сӯ ва адами диққати кофӣ дар иборот ва адиллаи зикр шуда дар он, дучори иштибоҳ шудаед. Аз ин рӯ, шойиста аст ки ба тавзиҳоти зер тавачҷух фармойед:

Аввалан <<Ақлоният>> ба маънои мутобиқати як бовар бо зехният ва

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

зоъикаи мазхабии шумо нест, бал ба маънои мутобиқати он бо китоби Худо ва суннати мутавотири Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам дар рӯшанойии ақли салим аст ки комилан бар хилофи пиндори шумо, барои бовар ба хилофати дувоздаҳ тан аз аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, вучуд дорад; Чароки дар мабоҳиси <<Имкони иқомаи кулли Ислом>> (с122), <<Ихтилофи мусалмонон>> (с133), <<Ҳокимияти ғаёри Худованд>> (с151), <<Лузуми ҷаъли халифа барои Паёмбар бар Худованд>> (с255), <<Ҷаъли аҳли байти Паёмбар ба унвони халифаи ӯ>> (с262) ва <<Ҷаъли дувозда тан аз аҳли байти Паёмбар ба унвони халифаи ӯ>> (с273) бо зикри далоили фаровон табиин шуда ва бо ин васф, иддаъои шумо мабнӣ бар инки бовари мазкур бар хилофи Қуръон ва ақл аст, иддаъои маҳз дар баробари далил аст.

Сониян имомат дар китоби Худо бар ду гуна аст ва гунаи севвуме надорад: Яке имомат ба амри Худованд ки мабнӣ ҳукумати Худованд аст ва дигари имомат бидуни амри Худованд ки мабнӣ ҳукумати тоғут аст; Чунонки дар бораи Оли Иброҳим фармудааст: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَهْتَدُونَ بِأَمْرِنَا﴾ (Анбиё/73); <<Ва ононро имомоне қарор додим ки ба амри мо раҳбарӣ мекунад>> Ва дар бораи оли фиръавн фармудааст: ﴿وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ﴾ (Қасос/ 41); <<Ва ононро имомоне қарор додим ки ба сӯй оташ даъват мекунад>> бидуни қайд ﴿بِأَمْرِنَا﴾ ва бо ин васф, ҳар имоме ки ба амри Худованд раҳбарӣ намекунад, ба сӯй оташ даъват мекунад ва қабули ҳокимияти ӯ, парастии тоғут аст; Чунонки фармудааст: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ﴾ (Нисо/60); <<Оё надидӣ қасонеро ки мепиндоранд ба ончи бар ту ва ончи пеш аз ту нозил шудааст имон доранд, меҳоханд ки ба тоғут ҳукумат баранд, дар ҳоле ки амр шудаанд ба он кофир шаванд ва шайтон меҳаҳад ки ононро ба гумроҳии даврай дучор кунад>>!

Солисан возеҳ аст ки имомони Оли Муҳаммад саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, <<Рисолатӣ набигуна>> надоштаанд; Чароки имомат ба амри Худованд, аъамми аз набувват аст; Ба ин маъно ки ҳар Паёмбаре имоме ба амри Худованд аст, монанди Иброҳим алайҳи салом ки Худованд ӯро мустақиман ба имомат мансуб кард ва фармуд: ﴿إِنِّي جَاعِلُكَ لِلنَّاسِ إِمَامًا﴾

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

(Бақара/124); <<Ман туро имоме барои мардум қарор додаам>>, вале ҳар имоме ба амри Худованд, Паёмбар нест, монанди Толут алайҳи салом ки Худованд аз тариқи Паёмбараш ўро ба имомат мансуб кард ва фармуд: **إِنَّ** **اللَّهَ** **قَدْ** **بَعَثَ** **لَكُمْ** **طَاوُثَ** **مَلِكًا** (Бақара/247); <<Ҳароина Худованд Толутро ба унвони ҳокиме барои шумо барангехтааст>> Ва дувоздаҳ тан аз банӣ Исроъил ки ононро ба унвони нақиб мансуб кард ва фармуд: **وَلَقَدْ** **أَخَذَ** **اللَّهُ** **مِيثَاقَ** **بَنِي** **إِسْرَائِيلَ** **وَبَعَثْنَا** **مِنْهُمْ** **اثْنَيْ** **عَشَرَ** **نَبِيًّا** (Моъида/12); <<Ҳароина Худованд мисоқи банӣ Исроъилро гирифт ва аз онон дувоздаҳ нақибро барангехт>> Ва ин суннати Худованд дар умматҳои гузашта аст ки тағйире дар он рӯй наододааст; Чунонки фармудааст: **سُنَّةَ** **اللَّهِ** **فِي** **الَّذِينَ** **خَلَقُوا** **مِنْ** **قَبْلُ** **وَلَنْ** **تَجِدَ** **لِسُنَّةِ** **اللَّهِ** **تَبْدِيلًا** (Аҳзоб/62); <<Суннати Худованд дар касоне ки гузаштанд чунин буд ва ҳаргиз барои суннати Худованд тағйире нахоҳӣ ёфт>>! Бинобарин, касоне ки миёни имомат ва амр ва насби Худованд ҷудой меандозанд, дар баробари китоби Худованд ва суннати Ў истодаанд ва барои Ў дар ҳукуматаш шарик гирифтаанд, дар ҳоле ки Ў дар ҳукуматаш шарике надорад; Чунонки фармудааст: **وَلَمْ** **يَكُنْ** **لَهُ** **شَرِيكٌ** **فِي** **الْمُلْكِ** (Исроъ/111); <<Барои Ў дар ҳукуматаш шарике нест>> Ва фармудааст: **وَلَا** **يُشْرِكُ** **فِي** **حُكْمِهِ** **أَحَدًا** (Каҳф/26); <<Ва аҳадеро дар ҳукумати худ шарик намекунад>>; Ба ин маъно ки ҳукумат танҳо дар дасти Ўст ва аҳаде ҷуз Ў дар бораи он ихтиёре надорад; Чунонки фармудааст: **تَبَارَكَ** **الَّذِي** **يَبْدِئُ** **الْمُلْكَ** (Мулк/1); <<Мутаборак омад касе ки ҳукумат дар дасти Ўст>> Ва фармудааст: **وَرَبُّكَ** **يَخْلُقُ** **مَا** **يَشَاءُ** **وَيَخْتَارُ** **مَا** **كَانَ** **لَهُمُ** **الْخِيَرَةُ** **سُبْحَانَ** **اللَّهِ** **وَتَعَالَى** **عَمَّا** **يُشْرِكُونَ** (Қасос/68); <<Ва Парвардигорат ҳар чи бихоҳад меофаринад ва ихтиёр мекунад, ононро ихтиёре нест, Худованд покиза ва бартар аз чизе аст ки шарик қарор медиҳад>> Ва Ў ҳукумати худро ба ҳар кас ки бихоҳад медиҳад; Чунонки фармудааст: **وَاللَّهُ** **يُؤْتِي** **مُلْكُهُ** **مَنْ** **يَشَاءُ** (Бақара/247); <<Ва Худованд ҳукуматашро ба ҳар кас ки бихоҳад медиҳад>> То ба унвони халифаи Ў дар замин миёни мардум ба ҳақ ҳукм биронад; Чунонки аз боби намуна, ба Довуд алайҳи салом фармудааст: **يَا** **دَاوُدُ** **إِنَّا** **جَعَلْنَاكَ** **خَلِيفَةً** **فِي** **الْأَرْضِ** **فَاخُذْ** **مِنْ** **النَّاسِ** **بِالْحَقِّ** (Сод/26); <<Эй Довуд! Мо туро халифае дар замин қарор додем, пас миёни мардум ба ҳақ ҳукумат бирон>> Ва ин суннати Ўст ки ҳамвора барқарор будааст ва хоҳад буд; Чунонки ваъда дода ва фармудааст: **إِنِّي** **جَاعِلٌ** **فِي** **الْأَرْضِ** **خَلِيفَةً** (Бақар/30); <<Бегумон Ман дар замин халифаеро қарор диҳандаам>> Ва Ў ҳеч гоҳ ваъдаи худро хилоф намекунад; Ба ин маъно

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

ки хатто як рӯз заминро бидуни халифае дар он во намегузорад; Чунонки фармудааст: **﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيثَاقَ﴾** (Оли Имрон/9); <<Бегумон Худованд ваъдaro хилоф намекунад>>! Ин ҳақиқате аст ки ҷои ҳеҷ тардиде дар он нест ва ҳар кас синаи худро аз қабули он танг меёбад, барои ӯ хайр хоста нашудааст.

Робиъан бар хилофи пиндори аҷиби шумо, чизе ки бо адолати Худованд мунофот дорад, қарор надодани халифае дар замин аст, на қарор додани ӯ; Зеро бидуни қарор додани халифае дар замин ки олими ба кулли Ислом бошад ва битавонад онро ба мусалмонон таълим диҳад, иқомаи кулли Ислом тавассути онон мумкин нест ва бо ин васф, тақлифи онон ба он, бар хилофи адолат аст. Аз ин рӯ, Худованд ҳаргиз мусалмононро ба иқомаи кулли Ислом тақлиф нафармуда магар пас аз инки касеро дар миёни онон бо илми ба кулли он барои таълим ва ҳидоятшон боқӣ гузоштааст; Чунонки ба масобаи як қояида фармудааст: **﴿وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ﴾** (Раъд/7); <<Ба барои ҳар қавме ҳидоятгаре аст>> Ва фармудааст: **﴿وَمِمَّنْ خَلَقْنَا أُمَّةٌ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ﴾** (Аъроф/181); <<Ба аз миёни касоне ки офаридаем ҳамвора шуморе ҳастанд ки ба ҳақ ҳидоят мекунад ва бо он адолат меварзанд>>! Ин суннати Худованд дар гузаштагон аст ва суннати Худованд дар гузаштагон, ҳаргиз дигаргун нахоҳад шуд; Чунонки фармудааст: **﴿فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ الْأَوَّلِينَ﴾** (Фотир/43); <<Пас оё интизори чизе ҷуз суннати гузаштагонро доранд?! Пас ҳаргиз барои суннати Худованд дигаргунӣ нахоҳӣ ёфт ва ҳаргиз барои суннати Худованд ҷобачой нахоҳӣ ёфт>>!

Хомисан вучуди дувоздаҳ халифа барои Паёмбар, мубтанӣ бар ахбори мутаботире аст ки ҳамаи мусалмонон бо ихтилофи мазоҳибашон аз он Ҳазрат ривоят кардаанд ва албатта бо суннати Худованд дар умматҳои гузашта мутобиқат дорад ва бо ин васф, ҷои ҳеҷ тардиде дар сикҳат ва асолати он нест. Умри кӯтоҳи онон низ ба он сабаб буд ки ин мардуми ҷоҳил ва гумроҳ, ононро яке пас аз дигарӣ куштанд, дар ҳоле ки агар аз онон пайравӣ мекарданд, Худованд ба нигоҳ доштани онон дар замин барои замони бештар тавоно буд. Вонгаҳе мумкин аст ки Худованд пас аз онон қиёматро барангезад ё халифае барои онон мансуб кунад то таълим

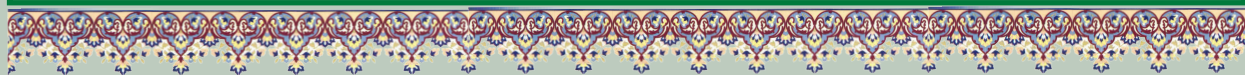

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

ва ҳидояти умматро ба ниёбат аз онон идома диҳанд; Чунонки ривоёте бо ин мазомин, дар манобеъи шиъа ва аҳли суннат омадааст. Аз ин рӯ, иддаҳои таъоруз миёни теъдоди онон ва имоматашон, асле надорад ва маҳзи таваҳҳум аст ки илқоёти салафиёни мунҳариф ва моддагароёни мулҳид барҳосааст.

Содисан пайванди насабӣ ва иртиботи фарзандӣ дар миёни хулафоъи Худованд, <<Шайтанате бар алайҳи Ислом ва ташобаҳ ба силсила маротиби шоҳаншоҳӣ>> нест, бал суннате аз суннатҳои ҳакимонаи Худованд аст ки дар китоби худ аз он хабар дода ва фармудааст: **﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۚ ذُرِّيَّتَهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ ۗ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾** (Оли Имрон/33 ва 34); <<Ҳароина Худованд Одам ва Нух ва хонадони Иброҳим ва хонадони Имронро бар ҷаҳониён баргузид; Фарзандоне ки бархӣ аз бархӣ дигаранд ва Худованд шунавоӣ доност>> Ва фармудааст: **﴿وَمِنْ آبَائِهِمْ﴾** (Анъом/87); <<Ва аз падаронашон ва фарзандонашон ва бародаронашон, ононро баргузидем ва ба роҳӣ рост ҳидоят кардем>>! Аз инҷо доништа мешавад ки <<Силсила маротиби шоҳаншоҳӣ>>, шайтанати подшоҳони ҷаббор бар алайҳи Ислом ва ташобеҳӣ ба силсилаи хулафоъи Илоҳӣ буда ва ин акси таваҳҳуми шумо аст!

Собиъан бовар ба Маҳдӣ, чунонки аз гуфтори ҳазрати аллома Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло дар мабҳаси <<Маҳдӣ вопасини халифаи Паёмбар>> (с279) доништа мешавад, мубтанӣ бар хабари мутаваотири Паёмбар аст ки ҳамаи мусалмонон аз ҳамаи мазоҳиб ривоят кардаанд ва шакке нест ки хабари мутаваотир, ақлан ҳуҷҷат аст ва тасдиқи хабари Паёмбар шаръан воҷиб мешавад; Чунонки фармудааст: **﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا أَعْمَالَكُمْ﴾** (Мухаммад/33); <<Эй касоне ки имон овардед! Аз Худованд итоъат кунед ва аз Паёмбар итоъат кунед ва аъмоли худро ботил накунед>>! Бо ин васф, истешҳод ба оёти монанди **﴿وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ﴾** (Қасос/28); <<Ва ирода Дорим то бар касоне ки дар замин заъиф шумурда шуданд миннат ниҳем ва ононро пешвоёне қарор диҳем ва ононро ворисон қарор диҳем>>, сирфан барои исботи созгории ақида ба Маҳдӣ бо китоби Худованд

Шинохти Ислом; Манобеъи Ислом; Халифаи Худованд

аст; Чунонки ақида ба Маҳдӣ чизе ҷуз ақида ба пешвойи ва ворисиати мустаъзафони замин, бо ирода, миннат ва ҷаъли Худованд нест ва ин ҳатто агар дар шаъни банӣ Исроъил бошад, мухтасси ба онон нест, балки хабаре аз суннатӣ Илоҳӣ дар бораи ҳамаи мустаъзафони замин аст; Чунонки афзун бар ваҳдати милок, сиғаи музориъаи афъол дар оя ба он ишъора дорад ва далиле барои ихтисоси он ба банӣ Исроъил нест.

Аз инҷо доништа мешавад ки пиндори шумо, нодуруст ва ношӣ аз илқоъоти бархӣ гурӯҳҳои инҳирофӣ аст ва пайванде бо <<Ақлоният>> ё <<Куръон>> надорад. Албатта мумкин аст ки бархӣ инҳирофот ва бидъатҳои аҳли ташауъ низ дар шаклгирии ин пиндор муъассир буда бошад, вале бояд тавачҷуҳ дошта бошед ки бовар ба хилофати аҳли байти Паёмбар саллаллоҳу алайҳи ва олиҳи ва саллам, мутаъаллиқ ба аҳли ташауъ ва мубтанӣ бар манобеъи онон нест, балки мутаъаллиқ ба Исломи асил ва мубтанӣ бар муштарақоти ҳамаи мусалмонон аст ва бо ин васф, набояд онро як бовари шиъӣ ба ҳисоб овард; Чунонки Худованд фармудааст: **﴿وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ اَلَّا تَغْدِلُوْا ۚ اَغْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى ۚ وَاتَّقُوا اللّٰهَ ۚ اِنَّ اللّٰهَ خَبِيْرٌۢ بِمَا تَعْمَلُوْنَ﴾** (Моъида/8); **<<Ва ҳеҷ гоҳ душманӣ бо гурӯҳе шуморо во надорад ки адолат наварзед, адолат варзед ки он ба тақво наздиктар аст ва аз Худо битарсед; Чароки Худо ба ончи мекунед огоҳ аст>>.**

Худованд ба шумо тавфиқи шинохти дини холис ва бозгашт ба онро ато фармояд; Чароки дини холис барои Ёст ва Ё бисёр бахшанда ва меҳрабон аст.

Дафтари хифз ва наشري осори
Мансури Ҳошимии Хуросонӣ
Бахши баррасии нақдҳо

Бо наҳзати

«Бозгашт ба Ислом»

ОШНО ШАВЕД.

Пойгоҳи иттилоърасонӣ дафтари хифз ва наشري осори Мансури Ҳошимии Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло

* Лутфан бар рӯй линки мавриди назари худ клик кунед.

Лавҳа наслиби
бисм

Саҳифаи фејсбук
сайтих

Саҳифаи гуғлплус
сайтих

Саҳифаи кавали
телеграмм сайтих